

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie: **1) D.B., 2) J.S., 3) Z.S.**

skazanych za przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2025 r.

wniosków obrońcy skazanych o wstrzymanie wykonania – w odniesieniu do tych skazanych - zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. II AKa 18/24

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z dnia 28 sierpnia 2023 r., sygn. IV K 160/22

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosków.

[WB]

UZASADNIENIE

Zawarte w kasacji obrońcy skazanych D.B., J.S. i Z.S. wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku sądu odwoławczego, oparte na wadze i zakresie zarzutów kasacyjnych, nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wstrzymanie przez Sąd Najwyższy wykonania zaskarżonego wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej

wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 2 k.k.w.). Zastosowanie wspomnianej instytucji może więc nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku nie uzasadnia odstąpienia od wspomnianej na wstępie zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (zob. m.in. post. SN z 9.02.2023 r., V KK 681/21).

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu wniesienia kasacji, który to nadzwyczajny środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy – badając złożony w imieniu skazanego wniosek – nie stwierdził żadnych doniosłych okoliczności, które mogłyby spowodować nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania, a przez to przemawiać za zastosowaniem instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k.

Także obrona nie przedstawiła jakiegokolwiek argumentacji podlegającej rozważeniu w ramach postępowania incydentalnego prowadzonego w oparciu o ten ostatni przepis, która potwierdzałaby, że wykonanie wyroku przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji może spowodować wyjątkowo dolegliwe, w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Również analiza treści zarzutów kasacji, skonfrontowana z treścią zarzutów apelacyjnych wywiedzionych w sprawie oskarżonych, jak też z wywodami poczynionymi przez sąd odwoławczy w płaszczyźnie art. 433 § 2 k.p.k., nie prowadzi do niezbitego przekonania o zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Materiały postępowania instancyjnego zestawione z ich oceną wyrażoną przez orzekające w sprawie Sądy nie pozwalają – przynajmniej na aktualnym etapie procedowania – na wnioskowanie o nietrafności prawomocnego wyroku korzystającego przecież z domniemania jego zgodności z prawem. Także prokurator w pisemnych odpowiedziach na kasacje postulował ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą dostateczne podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. w stosunku skazanych objętych wnioskiem.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł]